

”Der er altid noget, man kan, og så lyser man og fokuserer på det”

For Annbritt Henriksen Juhl var det et stort fremskridt for hendes to teenage-døtre og hende selv, at Silkeborg Kommune bad Omvendt Familiepleje om hjælp i en svær situation

Mistrivsel og skolevægning var nogle af de største udfordringer for Annbritt Henriksen Juhl og hendes to døtre. Deres hjemkommune, Silkeborg, kom ind i billedet, men havde svært ved at finde en løsning.

I november 2023 besluttede kommunen at bede Omvendt Familiepleje at gå ind i sagen. Et år efter fortæller Annbritt Henriksen Juhl, hvor begejstret hun har været for den beslutning.

Det begyndte alt sammen med, at der kom en underretning fra skolen om, hvordan pigerne havde det dér. Samtidig havde moderen det svært efter en skilsmisse.

Væk med alt det negative

Kommunens familiebehandlere formidlede kontakten til Omvendt Familiepleje, hvis indehaver, John Falkenberg, tog sig af sagen.

”Han ville ud over alt det, man brugte negative ressourcer på,” husker moderen.

Det har nu udviklet sig sådan, at ikke bare hun og hendes piger, men også kommunens familiebehandlere, får udbytte af hans indsats. Familiebehandlerne følger den tæt for at blive bedre til at bruge John Falkenbergs teknikker, oplyser Annbritt Henriksen Juhl.

Før han kom ind i billedet, havde hun følt sig krænket på sine værdier i kontakten med det kommunale system.

”Jeg syntes egentlig selv, jeg var en ret god mor, og pludselig følte jeg mig udsat for en instans, som ville stille mig til regnskab.”

Anerkendelse for de mindste positive ting

Denne fornemmelse forsvandt, da Omvendt Familiepleje kom ind i billedet. Her er metoden ganske enkelt at tage afsæt i det, der allerede fungerer i en kriseram familie.

Annbritt Henriksen Juhl og hendes to døtre, Tilde og Sine, nu henholdsvis 13 og 16 år, skulle ikke bebrejdes, at pigerne ikke altid kom i skole. De skulle anerkendes for, hvad de allerede var lykkedes med. Det var vejen til fremskridt.

Oprindeligt troede familiebehandlerne, at skolevægning kun var et problem i forhold til den største datter. Men det viste sig også at være tilfældet for lillesøsteren.

”Fra start af har jeg simpelthen følt mig mødt med så meget respekt og imødekommenhed af John. Han holder én i en guideline, som gør, at man ikke ryger ud på et negativt sidespor. Han har lært mig at

give mine børn anerkendelse selv for små ting, der fungerer for dem i hverdagen. På den måde udvikler man flere ressourcer som familie,” fortæller Annbritt Henriksen Juhl.

”John går aldrig ned på nul,” fortsætter hun. ”Der er altid noget, man kan, og så lyser man og fokuserer på det.”

En smutter undervejs

Denne proces er stadig nødvendig. Selv om det går bedre for pigerne, kommer de stadig ikke i skole i fuldt omfang.

”Jeg kan godt få dem op om morgenen, men jeg kan ikke hive dem ud ad døren fysisk. Jeg roser dem for, at de i det mindste er vågne og fortæller mig, hvordan de har det, i stedet for at jeg bliver vred. Det blev jeg til en start, men her hjalp John mig til at forstå, at der var en grund til, hvordan de havde det. Hvis jeg ikke var imødekommende, så ville det ikke blive godt imellem os. Nu anerkender jeg, hvordan de har det, og så finder vi en løsning derfra,” siger Annbritt Henriksen Juhl .

Samtidig fortæller hun selvkritisk, at det var en fejl af hende, da hun i sommeren 2024 sørgede for at få Sine på efterskole:

”Den forlod hun efter tre dage. Da sagde John, at jeg ikke havde lyttet til Sines egne ønsker. Her havde jeg nok mere forsøgt at efterleve nogle normer i samfundet.”

Bedre kontakt til familiebehandlere

Forløbet med Omvendt Familiepleje har samtidig forbedret Annbritt Henriksen Juhls samarbejde med kommunens familiebehandlere. Hun havde undervejs et negativt samarbejde med sin oprindelige personlige familiebehandler og fik en anden. Nu er der ikke noget, der holder hende tilbage fra at kontakte familiebehandlere, hvis hun selv personligt eller døtrene har brug for hjælp i en konkret sammenhæng.

Selv om begge døtre stadig har skolevægring, har moderen kommunikation med skolen. Og pigerne har uanset denne udfordring et udmærket forhold til jævnaldrende kammerater.

”De er ikke sådan nogle, der blot sidder hjemme og udvikler angst,” siger Annbritt Henriksen Juhl.

Nu satser Sine på at komme i gang med FGU, en forberedende grunduddannelse, der målrettet til unge under 25 år, som ikke har gennemført/er i gang med en ungdomsuddannelse.

Og lillesøster Tilde er netop gået i gang med konfirmationsforberedelse

(billedtekst til Annbritt Henriksen Juhl og døtre)

Annbritt Henriksen Juhl på tur sammen med sine døtre, Sine (til venstre) og Tilde.